

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૯૩૨૨૬૨૫૧

તબીબી સુવિધા સાચું પ્લોટ આવતા નથી!
નિયમિત કરીને કાયમી સ્થાપવા નથી!
કાપવા છે ઉંચા ભાવેથી વેપારી ઘોરણે -
'તબીબી-સેવા'ના મીટરથી માપવા નથી -
(ડોક્ટરર્સ - કોર્ટમાં ઘા)

ભાવ ભરોસે, લહેરાવે છે,
નિર્દોષ વિશ્વાસનું પાકિસ્તાનના ઝંડા -
ટૂંપાય ગાળું.. મુક્તિ-મામદ
(કોલેજ કન્યાને ટૂંપો) (ગળાં નું છછુંદર)

હાઈકુ

ધિંતન
વકો અપિ પંકર્જન ન તો અપિ દુરા સદો અપિ વ્યાલાશિતો અપિ વિફલો અપિ સકંટકો અપિ ।
ગૈલન બંધુરસિ કેતક પુષ્પેજન હૃદયેકો ગુણઃ ખલુ નિહલ્તિ સમસ્ત દોષાન્ ॥
'હે કેવડા તું વાંકો છે અને તારો જન્મ કાદવમાં થયો છે. સૌ કોઈને મુક્કલીથી પ્રાપ્ત થઈ શકે એવો છે અર્થાત તને મેળવવો એ પણ કઠિન કામ છે. વળી તું ભયંકર સર્પોદી જ વીંટળાયેલો રહે છે, તું કાંટાવાળો પણ છે.'

છતાં પણ, તારાં ફૂલમાંથી ઉત્પન્ન થતી સુંદર સુગંધને કારણે જ તું બધાંનો પ્રિયબંધુ મિત્ર બન્યો છે. ખરેખર માનવીમાં રહેલા એકમાત્ર પણ સજ્જા દોષોને ઢાંકી દે છે.'

માણસ કોઈ સર્વગુણ સંપન્ન તો હોઈ જ ન શકે, પરંતુ પ્રયત્નપૂર્વક પણ કોઈ એક સારી ટેવ, સારો નિયમ, એક સદ્ગુણ ને વળગી રહે તો પણ તેનું કલ્યાણ થઈ જાય છે. એ એક જ ગુણ તેની સારી ઓળખ બની જાય છે.

અહીં 'કેવડા'નું દુર્ઘટિત આપી આ વાત સચોટ રીતે સમજાવવામાં આવી છે.

- સુવિચાર**
- મૌન એ મહામૂલો ખજાનો છે, એ ખજાનને સુરક્ષિત રાખનાર અને સમજણપૂર્વક ખપમાં લેનારને મૌન કદી દગો કરતું નથી.. મૌન એ તો આંતરિક શાન્તિની ઠેંક છે - ડો. ચંદ્રકાન્ત મહેતા
 - દો પહેર તક બીક ગયા બાજર કા હર એક જૂદ...
ઔર મેં એક સય લેકર શામ તક ભૈઠા રહા... - વસીમ ભરેલવી
 - માણસની જીંદગીમાં બે સમય એવા આવે છે જ્યારે તેણે બહુ વિચાર કરવો જોઈએ નહીં, એક તો માણસ કોઈ કામ કરવા સમર્થ હોય ત્યારે અને બીજો સમર્થ ન હોય ત્યારે - માર્ક ટ્વેઇન
 - તમારા નસીબ પર ખતે અંકુશ મેળવો અન્યથા બીજું કોઈ નિયંત્રણ મેળવી લેશે - એસ.ભદ્રાચાર્ય
 - મનના કુરુક્ષેત્રમાં વિજય મેળવવો એ પ્રધાનમંત્રી પદ મેળવવા કરતાં પણ વધારે કપરું કામ છે - મૃગેશ યેષ્ઠવ
 - પુસ્તકોના પુસ્તકો તમારી ભીંત પર છે જ - ઓશો
 - પૈસાદાર થવામાં કશી શરમ નથી, પણ પૈસાદાર તરીકે મરવામાં શરમ આવવી જોઈએ - અગ્નીમ પ્રેમજી (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધ કથા
સંતો-ફક્કીરો-બાળા-બાપુઓ થોડું તપ કરે નાની-સૂની સિદ્ધિ મળે કે મેલી-બેલી વિદ્યાથી કોઈ ચમત્કાર કરવાની શક્તિ મળે પછી તેમના અનુયાયી તેમને 'ભગવાન' બનાવી નાખે છે અને સંત-બાળા-બાપુને પણ એવી 'ગેરસમજ' થઈ જાય છે.

કાશી-વારાણસીના સંત બાળા ગુલામચંદે 'અઘોરી' સાધનાથી 'ચમત્કાર' કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી. તેમને સૂઝી સાહિત્યમાં સારો રસ હતો.

એકવાર એમને મળવા હિન્દી સાહિત્યકાર શ્રી સુંદરસિંહ 'ચક્ર' મળવા આવ્યા. બાળાએ સૂઝી કાવ્યો સંભળાવ્યા - સુદર્શનજીએ પોતાના ભક્તિ કાવ્યો સંભળાવ્યા ખૂબ જ ઊંચી કલાનો ભક્તિભાવ સાંભળી ગુલામચંદે ખૂબ જ ખૂશ થઈ ગયા. સુંદરસિંહને કહ્યું, હું તમારા પર ખૂબ ખૂશ થયો છું. તમે માગો તે આપું. માઝં વચન ફાળો જ.

સુદર્શનજી કહે - બાળા ઈશ્વર પ્રત્યે મારો ભક્તિભાવ દૃઢ થાય એટલી કૃપા કરો! બાળા કહે એ તો છે જ, બીજું કંઈ માગો -

હવે સુદર્શનજીને ગુલામચંદની વાણીમાં અભિમાનો અંદેશો આવ્યો તેથી કહ્યું, ભારત ભૂમિમાં કોઈ દુ:ખી-રોગી ન રહે તેનું વચન આપો!

ગુલામચંદે સાંભળી રડી પડ્યા. કહ્યું, કવિરાજ તમે માઝં અભિમાન ઉઠાવ્યું. માણસ સર્વ-સમર્થ છે જ નહીં.. હું કંઈ ભગવાન નથી એનું તમે મને ભાન કરાવ્યું.
Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

એક અષાઠ કરો ગયો-બીજો અષાઠ વરસે તો સારું

હવામાનશાસ્ત્રીઓ અને જ્યોતિષીઓની આગાહીઓને લપડાક મારતી હોય એમ કુદરત એની મનપસંદ ચાલ ચાલી રહી છે. 'હાથી અસંધે એ અપને ગત મેં, ફૂકર ભૂંકત વાકો ભૂંકવા દો!' - જાણે વરસાદ આપણા વિજ્ઞાનીઓ અને જોશીદાઓની કાઠિયાવાડમાં એવું જોર બતાવ્યું કે આખી મોસમનો કંચાંટા એક આટકે ધરબી દીધો. એમાં બિચારી ગુજરાત સરકાર માટે મુસીબત સરજાઈ. નિષ્પ્રજા બની ગયેલા વિપક્ષને સુદો મળી ગયો. ગીરની વન્યસુષ્ટિનો સોંચ વળી ગયો. પાંચેક હજાર પ્રાણીઓ કાળનો તો હજી પણ વરસાદ પાસે એક આખે આખો નિજ અષાઠ સિલકમાં છે. જેવી એની મરજી. રથયાત્રા અને રમજાન ઈદના મુબારક દિવસોમાં એ બીજવે તો મોડો મોડો પણ આવ્યો સમજીને લોક એનાં વધામણાં લેશે. આપાઠસ્ય પ્રથમ દિવસે પેલા કાલિદાસના યક્ષની જેમ આપણને પણ મેઘદૂત સાથે કોઈ અગોચર પ્રેયસીને સંદેશો પાઠવવાનું મન થાય જ વળી. મેઘ તો છેલ્લા ઘણા દિવસોથી ગાંધીનગરના આકાશમાં છવાયેલા જોવા મળે છે, પણ એ વરસે ત્યારે ખરા! પવનની લહેર સાથે એ આપાઠી રાતોને ઠંડી બનાવી મૂકે છે અને દિવસ દરમિયાન પરસેવા રુપે રૂંવે રૂંવે ટપકતા રહે છે. ખેડૂતો માટે વરસાદ એ સવાયો ઈશ્વર છે. બેધરાજા રિસાઈને બેસે એ બીજાને તો કંદાય પોસાય, પણ ધરતીના છોરંને એમના અબોલા શંજીરવાય? અબોલ પશુપંખી માટે કે ઉનાળો તપેલા વૃક્ષો માટે વરસાદ અમૂત સંજીવનીની ગરજ સારે છે. ઋતુચક્ર ફરી જવાથી થયેલ ફેરફાર ઉત્તર ગુજરાત જોવા પ્રદેશો માટે જોખમી પુરવાર થઈ શકે છે. વચ્ચે તો થોડાં વરસ પર કચ્છમાં પણ થોડાપુર આવવા લાગેલા. પરંતુ આ વખતે ઉત્તર ગુજરાતના માથે અર્ધ દુષ્કાળ જેવી પરિસ્થિતિ

સત્તા (સરકાર) V/S સેવા (સિદ્ધાંત) : લડાઈ જારી છે...!!!

'લોકશાહીમાં અમલદારોના કામમાં રાજકીય હસ્તક્ષેપ જરૂરી છે, પણ જો એ હસ્તક્ષેપ રાજકીય દબલગીરીની હદે વધી જાય તો નુકશાનકારક છે, કેમકે લોકશાહીમાં બ્યુરોક્રેસી અને રાજકીય હસ્તક્ષેપ એ બંનેએ હાથમાં હાથ મિલાવીને કામ કરવું પડે. આ જ તો લોકશાહીની ખાસિયત છે. જો આપણે દેશને બરાબર ચલાવવો હોય તો રાજકીય દબલગીરીની નહિ પણ સમયે પુરા થતા ના હોય એવા કામોમાં રાજકીય હસ્તક્ષેપની જ જરૂર રહેવી જોઈએ કેમકે આખરે રાજકારણીઓ પણ પ્રજા દ્વારા ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ છે, પણ રાજકીય દબલગીરી આ ભાવનાનો વિનાશ કરે છે 'સિવિલ સર્વિસ દિવસ નિમિત્તે બ્યુરોક્રેટ્સને સંબોધતી વખતે આ શબ્દો હતા વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીના. વડાપ્રધાને તો આનાથી આગળ એમ પણ કહેવું કે તમે લોકો સ્વાધી કહેવાવ અને અમે રાજનેતાઓ અસ્વાધી કહેવાય.

એપ્રિલ ૨૦૧૫માં વડાપ્રધાને આપેલી આ શિખામણને રાજ્ય ત્રણેક મહિના માંડ વીત્યા છે પણ શેડની શિખામણ ઝાંખા સુધીની જેમ દેશમાં અસ્વાધી હસ્તક્ષેપો દ્વારા સ્વાધી અમલદારોને અસ્વાધી બનાવવાનો ખેલ ચાલુ જ રહ્યો છે. લોકશાહી ભારતમાં રાજનેતાઓ દ્વારા અમલદારોને યેનેન પ્રકારે પરેશાન કરવાનો સિલસિલો નિરંતર ચાલતો રહ્યો છે. જ્યાં પણ અમલદારના કામમાં નેતાજીને નુકશાન પહોંચતું દેખાય એટલે પર્ણુ, નેતા અને અમલદાર વચ્ચે ગજગ્રાહ શરુ થઈ જાય. અસ્વાધી નેતાજી સ્વાધી અમલદારને અસ્વાધી કરવાના પેતરા શરુ કરી દે. રાજકીય વગ અને નોકરીની લક્ષમણરેખાને લીધે મોટાભાગના અમલદારો આ અસ્વાધી નેતાગીરી આગળ ઝુકી જતા હોય છે અને રાજકીય દબાણો સામે હાર સ્વીકારી લેતા હોય છે કેમકે ભલે દેખીતી રીતે નેતાઓ પાસે કોઈ પાવર ના હોય છતાં પણ અમલદારોને રસ્તે રગળતા કરી દેવાનું અચૂક હથિયાર તો લગભગ બધા જ નેતાઓ વાપરી જાણતા હોય છે અને એ હોય છે પ્રથમ સ્ટેજમાં બદલી અને બીજા સ્ટેજમાં સસ્પેન્શન.....જો કે આપણે ત્યાં રાજકારણી અમલદાર કાનુનની ધરીની ભાઈબંધી મશહુર છે છતાં પણ પણ બધા અમલદારો એવા નથી પણ હોતા. ઘણા હક્ક અને ફરજની લડાઈ ફના થવાના ભોગે પણ લડી જાણતા હોય છે.

કોલ જેવી બાબતો સાર્વજનીક કરી? નેતાજીની પણ કાઈ આબરૂબાબતો હોય કે નહિ? આ ઠાકુર સાહેબ પણ કાઈ ઓછી માયા નથી એટલીસ્ટ ફરજ અને હક્કની બાબતમાં તો નહિ જ. ઠાકુર અને નેતાઓ વચ્ચે ક્યાં પ્રકારનો સંબંધ હશે એનો અંદાજો તમને એ વાત પરથી આવી જશે કે ૧૮ વર્ષની અત્યાર સુધીની નોકરીમાં અમિતાભની કુલ્લે ૨૨ વાર બદલીઓ થઈ છે.....મો મો પહોળું થઈ ગયું ને? આગળ લખ્યું એમ બદલી એ નેતાઓ કે પછી સરકારનું સૌથી પ્રિય શસ્ત્ર લાગે છે.....આઈપીએસ અધિકારીઓનો સર્વિસ મેન્યુલ એવું કહે છે કે અમલદારે પોતાના કાર્યક્ષેત્ર અને વિભાગના દાયરામાં રહીને જ સરકારી નીતિઓનો વિરોધ કરવાનો રહેશે. પણ અમિતાભે તો ફેસબુક જેવા મુલ્યા પ્લેટફોર્મ પર સરકારના ભ્રષ્ટાચારના બંધા ફોડવા મરડ્યા. પોતાની સામાજિક કાર્યકર પત્નીના એનજીઓ દ્વારા ઓછામાં ઓછી ૫૦૦ જેટલી આરટીઆઈ કરીને સરકાર પાસે વિવિધ કોભાડોના જવાબો માંગવામાં આવેલા. આ દંપતીએ સતત અને નોનરટોગ વિવિધ અરજીઓ આપીને કારણે માહિતી અને અધિકારના કાયદાનો ઉપયોગ કરીને નેતાઓની અઠગ સંપત્તી જેવા અનેક તથ્યો ઉજાગર કરેલ છે અને આવી અરજીઓને લીધે અનેક ભ્રષ્ટ નેતાઓ અને ઓફિસરો પર તપાસ અને સજા કરવાની જુદીજુદી સરકારોને ફરજ પણ પડેલી છે. પોલીસ સુપ્રીટેન્ડન્ટના કાર્યકાળ દરમિયાન અમિતાભે કોઈ પણ નેતાની શેડશરમ રાખ્યા વગર યુધીમાં ગુંડાઓ અને અસામાજિક તત્વો પર સપાટો બોલાવી દીધેલો જેમાં નેતાજીના સગાઓ અને ખુદ નેતાજીના પગ નીચે પણ રેલા આવેલા. યુધી સરકારના ખાણ મંત્રીની ૧૬૦૦ કરોડની સંપત્તિનો પર્દાફાશ કરવાનું કૃત્ય અમિતાભને ભારે પડી રહ્યું છે કેમકે સસ્પેન્ડ કર્યા પછી હવે યુધી સરકારે અમિતાભની સંપત્તી શોધવાનો આદેશ આપ્યો છે. તો બીજી તરફ ઠાકુરે સીબીઆઈ તપાસની માંગણી કરી છે મતલબ સત્તા સામેની આ લડાઈ લાંબી ચાલવાની.

નેતાઓના રસ્તામાં જેવો કોઈ અમલદારે પગ અડાડ્યો કે ખલ્લાસ પ્રજાના આ પ્રતિનિધિઓ આનિયનગાર્લિક ખાઈને આવા અધિકારીઓ પાછળ પડી જાય જ. શરૂઆત બદલીથી થાય. એવી જગ્યાએ બદલીઓ કરી દેવામાં આવે કે બાપડો અમલદાર માખીઓ મારવા સિવાય કશું કરી જ ન શકે. મજાની વાત એ છે કે મોટાભાગના કેસમાં બદલી કે બરતરફીનું કારણ એકદમ હાસ્યાસ્પદ હોય છે. ૩૯ વર્ષની કેરિયર પછી બિહારના રીજીપી મનોજે નાથ હમણાં જ રીટાઇર થયા પણ મજાની વાત એ છે કે આ ૩૯ વર્ષોમાં એમની લગભગ ૪૦ વખત બદલી થયેલી અને ત્રણ વાર તો એમનાથી જુનીયર ઓફિસર દ્વારા સસ્પેન્ડ કરવામાં આવેલા. કારણ...? કારણ એટલું જ કે જેવો એ કોઈ હોદ્દાનો ચાજ લે અને એ વિભાગમાં ચાલતા ભ્રષ્ટાચાર વિરુદ્ધ તપાસ ચાલુ કરે કે થોડા જ સમયમાં એમની બદલી કરી નાખવામાં આવતી. એકવાર વીજળી વિભાગના રીજી (બીજલ-ન્સ)ના કાર્યકાળમાં જેવી એમણે વીજળીઓના ચેરમેન વિરુદ્ધ તપાસ ચાલુ કરી કે મનોજે ભાઈ સસ્પેન્ડ અને કારણ શું? તો કહે તમે પ્રેસ કોન્ફરન્સ કેમ કરી?... લોકોઝઝ...મૂળ કામ સસ્પેન્શનનું અને બહાનું ગમે એ.....

(અનુસંધાન પાના નં. ૬૫૨)

પ્રકૃતિ ઉદ્યાનમાં અસ્તિત્વ ધરાવતાં પિંજરો અને તેમાં વસતાં વન્યજીવોની વ્યવસ્થાપન માટે પુષ્પકુમાર નામે એક દિલ્હીથી આવેલા વિદ્વાન દ્વારા પિંજરાઓના ચોક્કસ આયોજન માટેનો તપ્તો તૈયાર થયો હતો

(ગતાંકથી આગળ...)
અને જે કૃત્રિમ વ્યવસ્થાઓ ઊભી કરતા રહ્યા છીએ તે તેમને ગમતી હશે ખરી? એ પ્રશ્ન આપણે આપણી જાતને પુછવા જવો છે. કેમ કે વન તકુઓ અને ઝાડીઝંકારની જગ્યાએ નવતર વ્યવસ્થા તરીકે ઊભી થતી લોખંડી આડસો, સીમેન્ટ કોંક્રીટનાં બાંધકામોથી વૃક્ષની ડાળો પર કે ઝાડીના ઝૂંડમાં નીજ વંશજોને ઉછેરતાં વન્યજીવોના રહેઠાણો પર થતી વિનાશક અસર જૈવિક વિવિધતાને પોષક નહીં પણ ધાતક જ નીવડે એ વાત સમજવી જરૂરી છે.

પ્રકૃતિ ઉદ્યાનમાં અસ્તિત્વ ધરાવતાં પિંજરો અને તેમાં વસતાં વન્યજીવોની વ્યવસ્થાપન માટે પુષ્પકુમાર નામે એક દિલ્હીથી આવેલા વિદ્વાન દ્વારા પિંજરાઓના ચોક્કસ આયોજન માટેનો તપ્તો તૈયાર થયો હતો. પિંજરોમાં વધતા જતા વન્ય પ્રાણી, પક્ષીઓને કારણે નાનું અને હાલમાં મધ્યમ કદનું પ્રાણી સંરક્ષણ કહેવાય તેવો દરજ્જો અપાવવાની કવાયત હતી. પરંતુ વર્ષો વિતવા છતાં કયાંક ખેંચતાણ અને અહંના ટકરાવ કે પોતાના પ્રભાવ શેષ પર અન્યનો કબજો ન થઈ જાય તેવા કાલ્પનીક ઊભા થતા ભયને કારણે વન્યજીવોની જાળવણી, સંરક્ષણ અને પ્રદર્શન માટે અદ્યતન સુવિધાઓ સાથેના મુલ્યા પાંજરા (મોટ)ની સુંદર કલ્પના હજુ સુધી કાગળ પર જ રહી છે. ત્યારે બીજી તરફ ઉત્તરાખંડ જેવા તહેવારોમાં પતંગના દોરથી ધવાયેલા પક્ષીઓ, ક્યારેક અકસ્માતનો ભોગ બનેલ કે બિમાર પશુઓ, પ્રાણીઓ અને માનવ વસ્તી વચ્ચે આવી જતાં હિંસક પ્રાણીઓ કે જેરી બિન જેરી સંરક્ષિતપોને જીવદયા પ્રેમી નાગરિકો દ્વારા આશ્રય માટે અહીં લાવવાના કિસ્સાઓ વધતા જાય તેમ તેમની સંખ્યા અને તેને રાખરખાવવાના પ્રશ્નો પણ ઊભા થતા હોય છે. ક્યારેક તો કેટલાક વિચિત્ર કહી શકાય તેવા પ્રસંગો કે ઘટનાઓ બને છે. અનુક્રમ લોકો પોતાને પ્રકૃતિપ્રેમી, વન્યજીવોના ચાહક તરીકે ખપાવવા રસ્તે આવતાં જતા કે આસપાસના કયાંક પ્રાણી કે પક્ષીઓને અકસ્માતે ધવાયેલ કે બિમાર હોય તેવાં અથવા તો પાછલા પછી તેનાથી કંટાળી ગયા હોઈ અહીં મુકવા આવી પહોંચે છે.

તેને સ્વીકારવાનો ઈન્કાર કરવામાં આવતો નથી પણ જો સંજોગવશાત એવું થાય અથવા

એવા વન્યજીવ હોય કે જેને રાખવા માટે ક્યારેક ઉપલી કક્ષાએથી મંજૂરી કે સંમતિની આવશ્યકતા હોય ત્યારે તેને હરણોદ્યાનના દરવાજા પાસે કે બહાર નધજિયાતા છોડીને ચાલ્યા જવાના કિસ્સા પણ ઘણી વખત બન્યા હોવાનું ધ્યાને આવ્યું છે.

એકવાર એક બહેન વહેલી સવારે ધાયલ ગદભને ઉદ્યાનના દ્વારે મુકીને જતા રહેલાં. તો વળી મોંઘીદાટ કારમાં આવી રહેલાં એક સજ્જનને રંગબેરંગી પંખીઓ પાંજરામાં પુરેલાં જોઈ દયા આવી જતાં પીંજરા સહિત તેને પરીદી લીધેલા ખરાં પણ પછી શું કરવું? તે પ્રશ્ન થતાં હરણોદ્યાનમાં મુકવા આવી ગયેલા. ખરેખર તો કોઈ વનવગડાના પંખી નોહતા પણ કૃત્રિમ રીતે દર કરેલ મરઘીના નાના નાના બન્યા હતા. એક વખત ટ્રેમાં ઉતર ભારત તરફથી લાવવામાં આવેલ પોપટોને પકડી લાવ્યા પછી તેને કયાં રાખવા એ સવાલ ઊભો થતાં અમદાવાદથી એક અધિકારી આવીને પ્રકૃતિ ઉદ્યાનની, બહાર તેને છોડીને જતા રહેલા. બહુ મોટી સંખ્યામાં પોપટનું ટોળું આમથી તેમ ઉડાડેલ કરતું જોઈને અમને પહેલાં તો આશ્ચર્ય થયેલું. પણ વડેમાનું દ્વારા પછી સાચી હકીકત જાણવા મળેલ. ધાયલ મોર, નીલગાય, વાંદરા જેવા પ્રાણીઓ અને ક્યારેક ગીધ, સમડી કે જગલ્યા જેવા પક્ષીઓ લઈને આવતા લોકોનો તૂટો નથી. ઘણીવખત યાયાવર પક્ષીઓ પણ આવતાં હોય છે.

એક સમયે કૃષીયા મારગ અને વાંકીચૂકી કેરીઓ, કુદરતી ઝરણા જેવા જળસ્ત્રોત અને નજીકમાં વહેલી સાબરમતી નદીને કારણે જેને સર્વિક વેલવ હસતો તેના બીજાની સાથે સીમેન્ટ કોંક્રીટના રસ્તાઓ જળપાનની સુવિધાઓ અને સીસીટીવી કેમેરાની નજર તેને માનવ અને વન્યજીવો માટે મુક્ત અને મુગ્ધ ભ્રમણનું આ સ્થળ કૃત્રિમતાનો પર્યાત ન બને તે માટે સોએ થિંતા સેવવી જોઈએ.

દોઢ દાયકા સુધી અહીં સેવાતર રહ્યો તેમાં કુદરતની કૃપા ને મારા સકારાત્મક પ્રશિરમના બદલા રુપે વનસેવાનું બહુમાન મેળવ્યા બાદ બહતીને કારણે સ્થળાંતર કરવાનો સમય આવ્યો. તે પણ યાયાવરોના નિવાસસ્થળો એવા નાગસરોવર અને થોળીની ભૂમિ પર, ત્યારે મને થયું કે ઇવટે તો આપણે પણ યાયાવર જ છીએ ને.

(સંપૂર્ણ)

હરિયાણું હરણોદ્યાન

- નટવર હેડાઈ

ગામની સ્કૂલમાં પટાવાળા અને ચોકિતાય તરીકે રહેવા એક નાની ઓરડી મળી હતી. એકવાર ગામના શેઠિયાએ દવાના દોઢસો રૂપિયા આપવાની ના પાડી હતી. રઘુએ એ ઓરડીમાં આવી પોક મુકી

'પચાસ હજાર રૂપિયા ભરી દો તો હું અપરેશનની વ્યવસ્થા કરું!' ડોક્ટરે રઘુને અલ્ટિમેટમ આપી દીધું. ડોક્ટરના શબ્દો સાંભળી રઘુ તો ડહાંટ ગયો. પચાસ હજાર કરું નાનીસુની રકમ નહોતી. એટલા બધા રૂપિયા લાવવા કયાંથી? એના જાજ બહારની વાત હતી. ગામમાં પોતાનું ઘર નહોતું કે ખેતર નહોતું. ગામની સ્કૂલમાં પટાવાળા અને ચોકિતાય તરીકે રહેવા એક નાની ઓરડી મળી હતી. એકવાર ગામના શેઠિયાએ દવાના દોઢસો રૂપિયા આપવાની ના પાડી હતી. રઘુએ એ ઓરડીમાં આવી પોક મુકી.

નવ વર્ષની મેનાએ બાપુને રડતા જોઈ પુછ્યું, 'બાપુ રડો છો કેમ? મારી મા મરી ગઈ?' 'મારી તો નથી ગઈ પણ હવે મરવાની તૈયારીમાં છે... ઝાડું જીવે એમ નથી... ડોક્ટર કહે છે કે આપરેશન કરવું પડે એમ છે. એ માટે પચાસ હજાર રૂપિયા જોઈએ. પણ એટલા બધા રૂપિયા લાવવા કયાંથી?' 'હું કંઈ કરી શકું? મને વડી તો કોઈ એટલા રૂપિયા તમને આપે ખરા?' 'તને વેચીને હું તારી માને બચાવું? તારો બાપ એટલો નફકટ અને અદમ ન બની શકે, દીકરી!' કહેતા રઘુએ એક નિશ્ચાસ નાખ્યો. એકે બાજુનો આરો નહોતો. એની આંખ સામે જાનકી ઊભી રહી ગઈ. પંદર વર્ષ પહેલાં હોસે હોસે એને પરણ્યો હતો. પરણ્યો ત્યારે પણ ગરીબ હતો. છતા જાનકી એને પરણી હતી. એ દિવસો યાદ આવી ગયા.

ભવાઈ કે નાટકમાં એને બહુ મજા આવતી. ગામમાં નાટક કે ભવાઈ સિવાય બીજું કોઈ મફતિયા મનોરંજનનું ધામ નહોતું. ગરીબ બાપ એક કોરી પણ સિનેમા જોવા આપી શકે એમ નહોતો ત્યારે ભવાઈ જેવું આશીર્વાદ બની રહેતું. એકવાર બાજુના ગામમાં ભવાઈ જોવા બેચાર મિત્રો સાથે એ ગયો હતો. ભવાઈ ચાલતી હતી ત્યારે બાજુના કોઈ ગામના એક નોકાની છોકરાએ એ ગામની એક છોકરીની મશરી કરતો જોઈ એના રક્ષણર્થે રઘુ વચ્ચે પડેલો.

'તારી એ માબહેન છે તે તું કચ્ચે પડે છે? જીવ વહાલો હોય તો હાલતો થા. નહિતર જોયા જેવી થાશે...' પેલાએ એની ફેટ પકડી ધમકી આપી.

જરાકે ડયાં વિના રઘુ બોલ્યો, 'મારી માબહેન નથી પણ કો'કની તો હશે ને! એક સારા માણસને આવું વર્તન ન શોભે!'

બેચાર જુવાનિયા વચ્ચે પડતાં એણે એની ફેટ છોડી દીધી. ગામલોકોના મારની બીકેકે એ ટોળકી ત્યાંથી ભાગી ગઈ. પણ પેલી છોડીના મનમાં રઘુ વસી ગયો. એનું ગામઢેકાણું મેળવી જાનકીએ એના બાપ સાથે જીટ કરી એને ત્યાં જ પરણાવવા દબાણ કર્યું.

જાનકીને પરણી રઘુ ધન્ય થઈ ગયો. એના જીવનમાં જાણે સોનાનો સૂરજ ઉગ્યાનો એને અણસર દેખાયો. રઘુની દીર્ઘદેષિ વિચારસરણી કાંઈ ખોટી નહોતી. જાનકી આવતાં એને સુખનો સૂરજ દેખાયો. એના સદનસીબે એને ગામની જ હાઈસ્કૂલમાં પટાવાળાની સારી નોકરી અને રહેવા ઓરડી મળી. પ્રામાણિક પણ એ નોકરીમાં પંદર વર્ષ કાઢ્યા હતા. સુખેથી રોટલો રળતો અને ખાતો એમાં કુદરતે એક ફટકો માર્યો. એની પત્નીને કેન્સર હોવાનું ડોક્ટરે નિદાન કર્યું. એ માટે ડોક્ટર પચાસ હજારની ફી માગી. એટલા બધા પૈસા કયાંથી લાવવા એ ગડમથલમાં હતો ત્યાં તો એના મગજમાં એકાએક ઝબકતો થતાં જલદી જલદી સ્કૂલમાં પહોંચી પચાસ હજાર લઈ ડોક્ટર પાસે પહોંચ્યો, 'હો, સાહેબ, આ તમારી ફી... હવે મારી જાનકીને બચાવી લો...'

'માફ કરજો, તમે જરા મોડા પડ્યા. તમારી પત્ની હવે આ દુનિયામાં નથી.'

એ સાંભળી રઘુએ પોક મુકી, પણ કંઈક યાદ આવતાં એકદમ ઊભો થઈ એ સીધો સ્કૂલના આચાર્યને ઘરે ગયો.

'મહેતા સાહેબ, લો આ પચાસ હજાર રૂપિયા. મેં આજ કી ભરનાર વિદ્યાર્થીઓના પૈસા કબાટમાં મૂકતા આપને જોયા હતા. મેં આપણી શાળામાં આજે એની ચોરી કરી હતી.'

'મારી જાનકીનું આપરેશન કરાવવા ડોક્ટરની ફી માટે... પણ હવે એની જરૂર નથી સાહેબ... હવે આ દુનિયામાં રહી નથી.'

મહેતા સાહેબનું વચન એક પ્રામાણિક અને વફાદાર પટાવાળા સામે ઝૂકી પડ્યું.

ચોર!

- જય ગજજર

કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા લઘુત્તમ વેતનધારામાં સુધારો કરવામાં આવશે ગુજરાત સરકારના ફિક્સ પગારના કર્મચારીઓને પણ લાભ

કેન્દ્ર સરકારે લઘુત્તમ વેતન ધારામાં ખુબ જ મોટા પ્રમાણમાં ફેરફારો કરવાનું નક્કી કરેલ છે જે સુધારા થયા બાદ નવા કાયદા મુજબ રાજ્યના લાખો ફિક્સ વેતન ધારકોના પગારમાં પણ રાજ્ય સરકારે વધારો કરવો પડશે ગુજરાત રાજ્યમાં હાલ પાંચ વર્ષના ફિક્સ પગારમાં નોકરીએ રાખવામાં આવે છે તે પૈકીના ઘણા કર્મચારીઓના પગાર સરકારે નક્કી કરેલ લઘુત્તમ વેતન ધારા કરતા પણ ઓછા છે. હાલમાં દરેક રાજ્યમાં લઘુત્તમ વેતન દરો અલગ અલગ છે જે નવા સુધારેલ કાયદા મુજબ દરેક રાજ્યોમાં એક સરખા રાખવામાં આવશે અને દરેક રાજ્યોને નવા દર પ્રમાણે જે તેનો અમલ કરવાનો રહેશે.

રાજ્યના શ્રમ અને રોજગાર વિભાગના અગ્ર સચિવે જણાવ્યું હતું કે લઘુત્તમ વેતન દરના હાલના કાયદાના વિવિધ શિડ્યુલ છે જેમાં સરકારી કર્મચારીઓનો સમાવેશ થતો નથી પરંતુ કેન્દ્ર સરકાર આગામી સમયમાં જે સુધારો કરવા જઈ રહી છે તેમાં શિડ્યુલ એક સમાન ગણવામાં આવશે અને તેમાં સરકારી કર્મચારીઓનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવશે.

નવા સુધારાથી સફાઈ કર્મચારીથી લઈ પટાવાળા તથા શિક્ષકોના પગારમાં લઘુત્તમ વેતન દર લાગુ પડતા નવા દર પ્રમાણે તેમના ફિક્સ પગારમાં પણ વધારો થશે. હાલમાં કેન્દ્રનો લઘુત્તમ વેતન દર રૂ. ૧૬૦/- રોન્જનો છે જે સામે ગુજરાતના દર રૂ.૨૬૮/- છે. નેશનલ ટ્રેડ યુનિયન દ્વારા મહિને ૧૫ હજારનો નવો દર કરવાની દરખાસ્ત સરકારને કરવામાં આવી છે જો આ માંગણી મંજૂર નહીં કરવામાં આવે તો ૧૫ હજારથી કોઈનો પગાર ઓછો રહેશે નહિ.

સ્મોલ ફેક્ટરી બિલ ૪ થી પ કાયદાઓની જોગવાઈઓ લઘુત્તમ વેતન પર, કોડ અને ઈન્ડસ્ટ્રીયલ રીલેશન કોડ ઓન સોશીયલ સીક્યુરિટી એન્ડ વેલફેર એને કોડ ઓન સેફ્ટી એન્ડ વર્કિંગ કન્ડીશનમાં પણ સુધારો કરવામાં આવશે. આ માટે સરકાર ચોમાસુ સત્રમાં વિવેચક પસાર કરશે.

ગુજરાતમાં બાંધકામ શ્રમ યોગી કલ્યાણ માટે ઉદ્યોગોની સેશના ૬૦૦ કરોડ આજીવન સુધી વણવપરાયેલા પડી રહેલા છે તથા સુધારામાં પણ તેનો ઉપયોગ જે તે વર્ષમાં ફરજીયાત કરવાનો રહેશે.

કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા બેરોજગારોને તેમની લાયકાત પ્રમાણે યોગ્ય રોજ